

[Justitsministeren]

det ikke rimeligt at sige, at folketingets flertal, hvis de stemmer for det, der foreligger nu, ikke kan være bekendt at gøre, hvad de gør.

Hr. Ninn-Hansen nævnte gentagne gange, at der her var tale om at sætte maksimum ned. Det passer jo ikke. Det blev sagt i relation bl. a. til voldtægts ofre, men der er ingen nedsættelse af maksimum i voldtægtsdommene; det er dem, vi har talt om først og fremmest. Der er ingen nedsættelse, når det drejer sig om brandstiftelse. Der er en nedsættelse fra 16 år til 10 år, når det drejer sig om røveri, men også dér gælder det, at man i grove gentagelsestilfælde fortsat kan gå op til 15 år.

Derfor er der ikke her tale om en generel nedsættelse af strafmaksimum, således som det blev hævdet. Havde der været tale om det, ville jeg have været enig i betragtningen om, at det havde været et vink til domstolene om at se mildere på disse sager. Men behandlingen og den eventuelle vedtagelse af de nye regler om voldtægt og brandstiftelse kan under ingen omstændigheder af domstolene tages som et vink om, at folketingets flertal ønsker en nedsættelse.

Når man under en vis tvivl har valgt også at sætte strafferammen ned for så vidt angår røveri, var det, fordi man fra straffelovrådets side følte, at det vel egentlig er lidt mærkeligt, at man har en betydelig højere straf for røveri, end man har for voldtægt, som vi vel er mange der synes er nok så alvorlig. Jeg har været åben i retsudvalget for at hæve dette maksimum fra 10 år, men der har ikke været nogen interesse.

Det fremgår klart af forarbejderne til det, vi står over for nu, at folketingets flertal, hvis dette vedtages, ikke ønsker nogen lompelse af straffen for voldtægt og brandstiftelse. Og efter de regler og den praksis, der gælder for fortolkning, er der al mulig grund til at tro, at dette vil blive respekteret af domstolene.

Må jeg endelig sige, at forslaget ikke er udtryk for, at vi nærer mistillid til almindelige menneskers dommeevne – naturligvis ikke. Der er tale om, at vi ønsker at bruge almindelige menneskers dommeevne, i det omfang det er rimeligt inden for retsplejen, og jeg vil tro, at det i fremtiden vil være noget mere rimeligt at bruge den i langt flere sager – men i form af domsmænd – end vi gør i øjeblikket, således at der bliver tale om, at også andre forbrydelseskategorier end dem,

vi har nu, bliver afgjort under medvirken af lægmænd, hvis dommeevne vi naturligvis i vores parti også sætter højt.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Til justitsministeren skal jeg blot vedrørende selve ændringen sige, at røveri, voldtægt og brandstiftelse tidligere havde en strafferamme på op til 10 år eller derover. Efter lovforslaget nu er de 10 år erstattet med 6 år; i undtagelsestilfælde kan der blive tale om at gå højere. Det er situationen, og derfor er det en nedsættelse for de almindelige kategorier, og det er jo også fremgået af alle de forhandlinger, der har været.

Jeg mener fortsat ikke, at dette ting kan være bekendt at gennemføre en lovgivning af denne art – af de grunde, jeg nævnte. Det er ikke noget angreb på straffelovrådet, hvor specialisterne sidder, og de må komme med deres forslag. Men dette ting har en ganske anden opgave, nemlig at vurdere, hvordan vi vil bedømme strafbare handlinger lovgivningsmæssigt, hvordan vi vil bedømme almindelige menneskers ret til og evne til at afgøre sager selv.

Justitsministeren kan ikke klare sig med at sige: ja men vi vil have nogle flere domsmandssager. Det er ikke lægmændene, der dér afgør sagen alene; de gør det sammen med specialisten og under hans vejledning. Når det derimod drejer sig om nævningesager, er det de almindelige mennesker alene, der har mulighed for, ret til og pligt til at domme ud fra deres retsopfattelse. Det er det, man vil indskrænke fra regeringens side. Det er det, jeg beklager, og det er det, jeg mener vi ikke kan være bekendt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 112 stemmer mod 42; 6 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.